

[Holger Larsen (Odense A.)]

under Henviisning til, at Risikoen for Ulykke paa Havet var blevet betydelig stor.

Jeg takker den højtærede Handelsminister for Fremsættelsen af dette Lovforslag. Jeg forstaaer, at det i det store og hele dækker de fra Organisationens Side fremførte Ønsker. Men jeg finder endvidere Anledning til at takke den tidligere Handelsminister, det ærede Medlem Hr. Halfdan Hendriksen, der, saaledes som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, var klar til at fremsætte dette i 1943, da Begivenhederne tvang Ministeriet bort og Rigsdagen ud i Passivitet.

De danske Sømænd har faktisk siden den spanske Borgerkrig sejlet under usikre Forhold. De har passet deres Dont, lige meget hvor mange Farer der lurede, og lige meget hvor mange Skibe der kom ud for Krigsforlis. De danske Sømænd passede deres Gerning og sejlede Varerne til og fra vort Land, og de af dem, der var uden for Danmark den 9. April, meldte sig med deres Skibe til de allierede, og gennem deres Indsats dør i disse Aar har de vist Danmarks Ansigt udadtil og ydet deres store Indsats i Kampen for Verdens Frihed og dermed for Danmarks Frihed. De trodsede den stigende Fare, der var forbundet med Sejlads paa Havet, hvor Miner, Undervandsbaade og Flyvemaskiner satte Risikoen for Ulykker overordentlig stærkt i Vejret. Dette Lovforslag er en Paaskønnelse af de danske Sømænds Indsats, derigennem at der sikres de Sømænd, som har lidt Krigsulykke og ved disse Ulykker har mistet Førligheden, og de Sømandsustruer, som er blevet Enker, en rimelig Erstatning, og at de forhøjede Erstatninger, der bliver Tale om, udbetales for alle Krigsulykker, der har ramt danske Sømænd i danske Skibe.

Lovforslaget sætter den Aarsløn, der danner Grundlaget for Udregningen af Erstatningen, op til 6 000 Kr. som Maksimum, og Invaliditetserstatningen beregnes paa Grundlag af fire Femtedele af den tilskadekomnes Aarsløn. Disse Ændringer vil betyde en væsentlig højere Erstatning. Ved Tab af Forsørger vil Sømandsenker kunne faa en Erstatning op til 51 000 Kr. og ikke under de 29 000 Kr.

Til Lovens § 1 foreslaas et helt nyt Stykke, indeholdende Bestemmelser om Dagpenge. Efter Loven af 1936 var Dagpengene til tilskadekomne Sømænd beregnet efter de almindelige Regler i Ulykkesforsikringsloven, hvilket vil sige, at de i Dag højst kunde beløbe sig til 7 Kr. 40 Øre pr. Dag, og det er, som der ogsaa gøres op-

mærksom paa i Bemærkningerne til Lovforslaget, ganske utilstrækkeligt under de nuværende Forhold. Det foreslaas da i det nye Stykke her, at Dagpengene fremtidig fastsættes til fire Femtedele af den paagældende tilskadekomnes Dagløn, dog ikke over 16 Kr. daglig, og at de udbetales fra Tidspunktet for den paagældendes Ophør med Modtagelse af Hyre, medens der efter Ulykkesforsikringsloven først efter 13 Ugers Forløb blev udbetalt Dagpenge. Ved denne Ændring vil Dagpengene til ulykkesramte Sømænd komme til at ligge tæt op til deres sædvanlige daglige Arbejdsfortjeneste. Det er maaske rigtigt at sige, at de kommer til at ligge saadan, som det i Dag er gældende, da de i Lovforslaget foreslaaede Regler har været anvendt i Praksis siden August 1943. Denne Erstatning for Tab af den øjeblikkelige Arbejdsevne kommer herefter til at ligge paa Linie med den Erstatning, der i Dag af Arbejdsløshedskasserne udbetales ved Ledighed, og som gaar ind i Arbejdsfordelingslovens Ydelser i Erstatning for nedsat Arbejdstid.

Jeg udtrykker min Glæde over, at vi socialt er naaet saa langt, at dette kan ske. Jeg tillader mig at udtrykke et Haab om, at vi inden alt for længe kan samles om at ændre ogsaa den almindelige Lov om Ulykkesforsikring baade med Hensyn til Beregning af Dagpenge og Beregning af Invaliditets- og Dødsrerstatning, saa vi kan naa frem til, at alle Arbejdere, Søens og Landets, der kommer ud for Ulykkestilfælde under Udøvelsen af deres Erhverv, ikke straks skal slaas ud økonomisk, men faar en ordentlig Forsikringshjælp. Nu er jeg klar over, at den almindelige Ulykkesforsikringslov ikke hører under Handelsministeren, og jeg forlanger heller ikke, at den højtærede Handelsminister skal fremsætte sit Syn paa den almindelige Ulykkesforsikring; det var bare et Hjertesuk, der gav Udtryk for de Ønsker, jeg nærer paa dette Omraade.

Jeg har et enkelt Spørgsmaal til den højtærede Minister.

Der staar i § 1, at Loven tager Sigte paa Ulykkestilfælde som Følge af Krigsbegivenheder. Det kan vel forstaaes paa den Maade, at selv om Krigen nu er holdt op, vil dog Ulykker, der endnu kunde indtræffe som Følge af Minefare o. lign., falde ind under Lovens Bestemmelser. Vi har jo nok faaet Fred, saa egentlige Krigsbegivenheder skulde være ophørt, men Sømændene vil endnu i nogen Tid sejle en farefuld Sejlads paa Verdenshavene.

Jeg forstod af Ministerens Forelæggelsestale, at vi ogsaa snart kunde vente et andet